

Nr 160

Av herr Nilsson, Bror, m. fl., om beredande åt ägare av marker, som översvämmas eller besväras av vatten från andras högre belägna markområden, av rätt till skadeersättning m. m.

Under de senare så nederbördsrika åren har vissa olägenheter med vattnets avrinning trätt i dagen, vilka tarvar uppmärksamhet från det allmännas sida. Sålunda har det icke sällan inträffat att lägre liggande markområden blivit helt översvämmade av vatten från ovanför liggande marker utan att ägaren eller ägarna till de lägre områdena kunnat erhålla skadestånd från ovanför liggande markägare eller hjälp till att genom grävning av större diken eller kanaler avleda den ökade vattenmängden.

Det är ett känt förhållande, att när under årens lopp ett visst nederbördsområde blivit avdikat vare sig genom uppodling eller skogsdikning så minskas dess vattenhållande förmåga, avrinningen sker snabbare och faran för översvämningsar i dess lägst belägna delar ökar. Nu kan det ofta vara så att odlingarna är äldst just i dessa lägst belägna delar, och när man en gång i tiden dikade och odlade dessa marker, hade man ingen anledning att dimensionera dikena större än som motsvarade det dåvarande behovet. Sedan kan odlingen och dikningen ha fortskridit allt högre upp i nederbördsområdet, varigenom den nämnda faran för översvämning och behovet av förstoring av avloppsdiken uppkommit.

Vår nuvarande vattenlag ger icke entydiga besked huru i sådana lägen skall förfaras. Vid våra vattendomstolar avdömda mål vittnar härom.

Medgivas måste, att det här gäller ett rättsområde av ytterligt svårarbetad beskaffenhet. De av andras vatten besvärade markägarna menar sig med rätta vara illa behandlade, om de ingen hjälp erhåller till att avlägsna detta vatten från sina marker. Men hur långt upp i nederbördsområdet skall man gå i sina krav på ersättning? Vilken hänsyn skall tagas till fallhöjderna? Kanske kunde frågan lösas enbart genom att ändra grunderna för statsbidrags utgående till vattenavledning och dikning.

Härmed hemställs sålunda,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till sådan ändring i vattenlagen och grunderna för statsbidrags utgående att ägare av marker som översvämmas eller besväras av vatten från andras högre belägna markområden må kunna

tillerkännas såväl skadeersättning som hjälp till vattnets avlägsnande genom förstoring av avlopp eller på annat sätt.

Stockholm den 26 januari 1955

B. A. Nilsson

Otto Niklasson

Karl Persson

Alvar Andersson

Nils Theodor Larsson

And. E. Johansson

Carl Eskilsson